

Engriflet Hvidtjørn

Crataegus monogyna

Med sine hvide blomster om foråret og de dybrøde bær i det mørkegrønne løv om efteråret er engriflet hvidtjørn en fryd for øjet hele sommerhalvåret. Den passer sig selv, men kan også beskæres i flotte former og for småfuglene er den et afholdt sted at yngle.

Den engrifledede hvidtjørn er et lille, løvfældende træ med en tæt, tornet vækst, der gør den velegnet som hækplante.

Engriflet hvidtjørn tåler både halvskygge og kraftig vind.

Planten har et meget hårdt ved, der er velegnet til redskaber og drejearbejder.

Desuden indgår veddet i visse naturmediciner, hvor det styrker hjertets muskulatur.

Den vokser i skovbryn og underskov på næringsrig jordbund overalt i Centraleuropa og må betragtes som hjemmehørende i Danmark.

Den blomstrer i maj-juni med hvide blomster, der sidder i en tæt halvskærm. Den får røde bær, som trækfuglene er glade for sidst på sommeren.

De melede bær har hver én kerne, der gerne spirer, når de er gået lidt i forrådnelse og har fået kulde. De smager ikke af meget, men kan spises.

De hvide blomster dufter kraftigt og tiltrækker svirrefluer til gavn for den øvrige plantevækst.

Blomster af hvidtjørn har traditionelt været brugt som te mod hoste og dårligt kredsløb. Bærrene har været anvendt til kryddersnaps.